

کابل

قیمتِ رملی

پلم شهزاده احمد علیخان درانی
مدیر انجمن ادبی

«توازن در جا معا»

امروز در اکثر نقاط دنیا عموماً و در سر زمین مشرق خصوصاً یک هیا هوی یجا درین متجد دین و قدامت پسند ها برپاست ولی نزد ما همه ازسو تفاهم است که هر دو فرقه یکدیگر را در راه تکامل فرقه محارب گمان کرده بیم پیچیده اند.

از طرف متجد دین خود را مختروع، عالم، موحد، متنور، کشاف و .... تصور نموده قدامت پسند هارا در راه تکامل بشریت سد عظیمی شرده با ایشان دست و گریبان اند» و از طرف دیگر اشخاص قدامت پسند بهبود انسانیت را درقدا مت پرستی و اقوال حکایی سلف دیده من دمان متجدد را بر علیه مسلک خود می پندارند و «مخرب مذهب» میگویند، ازین رو فرقه سوم که عبارت از عوام است گمان میکنند که «شاید بین علم و مذهب مجادله

بر پاست، و این خیلی جای تعجب و افسوس است.
 ما میخواهیم بقارئین گرام این مسئله پیچیده را حتی الوسع حل نمائیم تامتجددین در راه تاخت و تاز علم و تکامل، وجود قدمات پسند هارا از روی (علم تکامل بشر) بسیار معمتم بلکه نعمت بزر کی انگاشته ایشا نرا جلو کیر و سدراء علم و معرفت نداند، و آقایان قدمات پسند نیز علم و دین را ضد یکدیگر گمان نکرده متجددین را تحت انتقاد و تشنج نگیرند ازینجهه مباحث عذر کوره را به و قسمت علحده تشریح مید هیم.
 اول:

بر حضر شریف آقایان متجددین بوشیده نیست که جماعت‌های انسانی دارای شعور میباشد ولی صاحب فکر نیستند. بلکه میگویند اندازه ارتقای شعوری جماعة همان فرد اوست که از همه بیشتر فکر ضعیف و از همه زیاد شعور مضطرب داشته باشد، جماعت چنانکه تنها دارای شعور میباشد همانطور از جمود هم لپریز است، و این جمود اور میادین وسیع رفی جهه توازن قدمهای او لازم است.

علیای اجماع از سالهاست که نظریه کستاؤ اوبون را تعقیب مینمایند ولی این حقیقت هیچگاه بخيال شان نگذشته که بدانند جماعت یک مخلوق جامد است، چنانکه تغیر و تبدل را بزودی قبول نمیکند، مارا درین اطراف تنها قول کارل پیرسن، (۱) بدست آمده مشارالیه میگوید:-

در آثار دارون (۲) و اسبنسر (۳) فرق بزرگ اینست که تحریرات اسپنسر با وجود عوت و تاثیر خود زود محو شدنی ولی تصاویر دارون جاودا نیست زیرا این تحریرات در خود یک قوت بصیرت و قوت ادراکی موجود دارد، این کتاب برای حیات انفرادی و اجتماعی اصول و مبادی را پیش کرده که دنیا را به تغیر افکار قدیم بجبر رساند و مطعم نظر اخلاقی مارابندو بوسعت دان میدان در پیش روی ما شروع نمود، ولی از این اصول و مبادی فیشه خیلی بطنی بوده

(۱) Karl Pearson یک عالم و فیلسوف امریکانی (۲) داروین Darwin یکی از فلاسفه طبیعی و یک شخص معروف انگلیسی است. (۳) اسبنسر Herbert-Spencer فیلسوف معروف انگلیسی است.

مگر با وجود آن این بطور آستگی مارانا امید نباید سازد، زیرا موثر قوی تریکه تعمیر حیات اجتماعی مارا محافظه میکند عبارت است از همان صفت که ما آنرا بسیار مکروه میدانیم یعنی «صفت وجود و قدامت»، بلکه صدای های مخالفانه یعنی که بر علیه تجدد پروران از طرف جماعت بلند میشود برای حفاظة حیات اجتماعی ما قوی ترین موثری بشمار میرود، این جزو دجماعت بر علاوه ازینکه صالح را از غیر صالح و اصلاح را از غیر اصلاح میز کند از جسم او نیز محافظه کرده نمیگذارد که نخنے مشق تجارت بو بنو گردد.

در عالم مادی و تکوین جماعت انسانی تشابه زیادی موجود و هر دو دارای عناصری اند که نظام و توازن آنرا محافظه میکنند و مانندیکه در جزء لایتجرز (Atom) دو موج متضاد که ربا ف ایجادی و سلبی، جاری، یا در تمام دقائق مادی دو قوه مخالف، جذب و دفع، یکجا میباشد در اجتماع انسانی نیز دو عنصر مخالف، تقدیم و جمود، موجود است، برای حیات مرگ و برای مرگ بعثت لازمیست بنا برین اگر دقت کنیم میدانیم که صفات سلبی جماعت که ما اورانمی پسندیم در حقیقت جهه بقای او ناگزیر است.

برای توضیح این مطلب میگوئیم هر گاه ما ماده نزی را فشار متعددی بدھیم می بینیم شکل تازه اختیار میکند و صورت جدیدی میگیرد پس اگر مزاج جماعت انسانی هم مانند همین حاده تنها نرم می بود، صفات سخت جودت و قدامت پرسی را نمیداشت ظاهر است چقدر انتشار می یافتد و چگونه طوایف الملوکی ها بیان می آمد، و تغیرات هر روزه نظام انسان را تا کجا ها زیر و ذیر میگردانید.

فلسفه های عملی را مطالعه کنید! مسلک سفارط را بینید! مذاهب دیو جانس کلی؛ اپی کوری، روافق و مشافی و اشراف و غیره را غور نموده دقت بفرمایید که اگر مزاج انسان حا ندهمان ماده نرم قابلیت تغیر هر وقت را میداشت در برابر این مذهبی متصاد بشمار احوال این یچاره چه می بود؟ فی شبه تمامی نظام و فکر او زیر و رو شده هیچ جاده راست و مستقیمی برای سلوک او پیدا نمی گردید.

ثانیاً: این دعوی که در فطرت علم و مذهب بر علیه یه کدیگر اساسهای

تافر و عناد مخفیست، از مدتبیست زبان زد خواص و عوام شده برعلاوه تاریخ نیز شاهد است، بلکه نه تنها تاریخ مشاهده ما نیز تائید آنرا میکند، ولی با اینهمه ما را بر صحبت این دعوی تحال کدام ثبوت قطعی بدست نیفتاده، واقعات تاریخی و مشاهدات ماهر قدر بسیار باشد باز هم بطور یقین اثبات مخالفت و تضاد درین علم و دین ممکن نیست.

یک نگاه سطحی بر حالات تمدن حاضر در مشکوک نمودن این دعوی کفا است می‌کند، با وجود آنکه علم در عصر حاضر با نتهای قوت و عظمت رسیده ولی وجود مذهب با متانت بسیاری شانه بشانه با او روان است، اگر از نقطه نظر عمومی بهینم رسوخ که روح مذهبی درین عصر دارد ابدآ پیشتر نداشت، بلی ما تسلیم میکنیم که عالم در ادور تمدن خود گاهی بطور موقع از شوکت و عظمت دین کاسته و صدای خود را بر علیه مادیت بلند توانسته مگر اساس او در روح مدام یکسان استوار بوده، تمام تاریخ انسانی از یان تزلزل ارکان دین قاصر است و نمیتوان عهدی یافت که در آن عهد از دین نشانی نباشد.

اگر حقیقت بین علم و دین گفتوگوی واقع می‌بود تا حال فیصله میگشت ولی از بیست و پنج قرن بین سو این هر دو حرف‌نام نهاد شانه بشانه می‌روند و دنیا تا حال فیصله قطعی درین این دو شخص قوی بازو نمی‌بیند آیا این عرصه طریق و عرض برای فیصله کاف نبود؟

بلی اگر در حقیقت زاعی درین می‌بود آنوقت فیصله هم امکانی داشت ولی چون درین علم صحیح و دیانت فطری اصلاً جنگی نبوده البته فیصله هم لازم ندارد! حقیقت هر یک ازین هردو در حد ذات خود در مفکرة انسان میدانهای جداگانه تهیه کردند، بنابرین هر کدام بجای خود پاینده و باقی مانده درین تصادی واقع نمی‌شود، بلکه صواب آنست که هر یک را «مظہر جداگانه فکر انسانی»، بگوئیم، لهذا اگر حقیقت امر اینست باز مجادله طرفداران علم را بادین و بر عکس منازعه جانبداران دین را باعلم (۱) چه تاویل خواهیم کرد؟ پس مسلمان میگوئیم: - درین دینی که موافق بطبعت انسانیست و علمی که نتیجه عقل آدمیست هیچگاه تصادم واقع نکشته و اگر تصادمی باشد درین مذاهب تراشداد کی مدعیان کیش و مذهب و بین علمهای غیر نافع و کج اندیشان خام ضرط خواهد بود. (اتها)

(۱) چنانچه در فرانه شد.